

Pyslingar.

Pyslingarna gingo ofta in i
slugorup. På en ställe brukade
de långa sig under säddarna, och
när de blev hungriga, gingo de ut
där som var "upfärdt". Där fick
de se bakarna och bryggarna, höll
de sig framme.

Orkarp, Åker lfd.

II.

I Blåströfs bonde pyslingar och pys-
linga kvinnan väntas mycket och
och fick låna vagnarna. En gång
had hon för låna mycket och "där"
undrade vad hon skulle stå på.

du skänkte pysslingarna konungarna, att
 hennes dotter sken till en värdig. -
 Det sken också ena koligt och till
 på! - Ja, det var ju en. - På
 som det var när alla stans och de
 midday, öppnades dörren och in på
 stugan kom en häst spel man
 och på hela brudfiljan och gick till
 bordet. Därifrån steg sig på knä
 och sträckte ut sin häst till
 den en häst på i stugan, som en
 från de fyra spelmanen och slängde
 honom upp i värdig fatet, så det
 stänkta i ring och i den kammaren
 för en pysslingarna.

Med ut.

III - 3166

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

3

Stämman om i Bondehuset
sprunget till pysslingarna
men de fingo ej Rätt (plåta) på
finnarna, ~~och~~ de sprunget
pysslingarna då icke hade
skatt på de liden. När det var
färdigt sprunget, lades det ut vid
Krafschög, där pysslingarna
själva afhänkte det och då
lades även betalkinnet.

Färdiga, N:o 10.

IV.

En dag vid Mörklunden kom
pysslingarna från Lidschög
och stannade på tre rindschög på

kunnat. Folk, som så gingo och far-
 rade kreatur och, såg dem. Den siste
 ad pysslingarna kom hätt så ha-
 lliktare hake efter. Men ettid' kom
 där några bland asto'clanerna, som
 tyckte det var löjligt ut den strän-
 fure på den platsen och följden
 klänna blev, att han bröt benet.

Revs. h.

V.

I ÖRNSKÖLDEN
 SÖDRE BOKHÅLLNINGEN

Pysslingarna kom mycket
 små uti en med stora huvud.
 Numera finns ej sådana, ty
 "lönan" har slagit ihjäl dem.

Revs. h.

En gång när Petrus gick och var.
Lade besiktning vid en kammare belägen
vid Sjöslingga karkenen, såg han
Fru Anna pysslinga, en yvose och
en flicka, komma springande.
De hoppade upp på hans ku spring-
stolpe och stros och dansade och
skåtelte honom denna med den andra
föres hela springden varefter de
sedan sprang vidare. Utjät-
karen kom ut och gick till dem,
han trodde väl han hvar barnen
och gick för att hämta dem. När
han såg det icke var hans barn,
böijade han springa efter pyss-
lingarna för att de efter, samt
de trog barnen. Där, som var, var,

höjare njäluraru kanna sig dala
och måste prypanor beza sig beza,
den kan blifv dany ligande en
hel vester. Petter, som väccer
Abat strica, sag pysslingarna
springer längs en yndes gänd och
församma vid pyssling af basken.
Den, som brar pysslingarna
eller springer efter den, utis
Apitc liksom den var fallit.
Mörk, New 4d.

VII.

Pysslingarna hade sin tillhåll
vid slife - ren. Deji längt dany från
boode nor Tella, som brukade spic-
na sin pysslingarna. Det sprunna

Den pojken gick och vaktade
 sin. Det var en löjligt sinne
 springa i en hög och inne bland den
 röjda små pysslingar, som kommande kul-
 lunde och skrämsla sinne. Pojken
 ha springa efter den till dess den
 ålode man, som åsig till, kopare den
 tillbata till den lilla pysslingen och
 de fingre i broar. Emellertid blev
 kända pojken tillfälligt tjuka.
 Bröms - Nov 21.

"Te blev förens i Glimsbo som
 pysslinga. De var små minnestor,
 som ville ha större än en två ora

glute. De lokkte äpp lammene te
 fjällaren ä jünje us ä tappa vittja
 puse oi sate ente i vittjen, "Hä!
 änt vittjat lamm äm äpp kant."
 Bröarp, Nuo

X.

"Den gång lapa äi ä äi komme jys-
 linjana fö vfls lära brö men oi kos
 lamm ente fö de sä kvist. Sä kom
 den gamla jyslinja künjan ä sa:
 "ente ristat ä ente fö puse lära
 ä lög ja."
 Bröarp, Nuo

XI.LUNDS UNIVERSITETS
FÖRHANDLINGAR

Tyslingar kunde göra uttåg
"föreläringar" om de ville.

Sådana hade de "osynliga människor"
så att de var inga, som sig dem!
Vid vilken kunde det hända
att de gick upp på bordet och
ät av maten "åber" så illa att
de talar om dem.

"Ja som skit har han vad
med 'färd' om han e en vis
Och men 'han' e väl en fa-
berd som färd"

Västervik, Finska.